GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 97.

W Niedzielę Dnia 5 Grudnia 1802

Z Wiednia d. 27. Listopada.

J.C.K.M. z własney swey pobudki raczył zaszczycić Franciszka hr: Esterhazy de Galanta, dziedzica na Forchensteinie, C. K. podkomorzego i obergespana wieselburgskiego kommittatu, przez wzgląd na iego zasługi godnością aktualnego taynego konsyliarza kraiowego i C. K. na co on d. 17 t. m. przed J. C. K. Mcią przysięgę wierności wykonał.

Barona Taxis, C. K. rotmistrza w regimencie dragonii Arcy-Xcia Jana raczył J. C. K. M. nayłaskawiey C. K. podkomorzem mianować.

Znayduiący się zręczny mechanik i mieszczanin wolnego Krol. miasta Pestu, okazał pod nazwiskiem mechaniczney galeryi obrazow, przedziwny zbior gustownych figur człowieczych i zwierzęcych, okazuiących podług wynalazku P. Mahls wszystkie właściwe ciału poruszenia. Sztuk mistrz zaczął od naytrudnieyszych poruszeń, iako to obrotow woyskowych, skakania na linie, cwałowania na koniu i t. d., które we wszystkich iako jeszcze nie widzianych, szczegolnieysze podziwienie sprawiły. - Tuteysza szkoła głowna dała mu, rownie iak Pestska, naypodchlebnieysze świadectwo iego umieiętności.

Z Warszawy d. 27. Listopada.

Donieślismy krotko w zaprzeszłey Gazecie o posiedzeniu towarzystwa przyiacioł nauk na dniu 16. Listopada odprawionem, teraz umieszczamy obszernieysze wyiątki z mowy zagaiaiącey JX. Biskupa Albertrandego prezesa tegoż towarzystwa i z innych niektórych pism na temże posiedzeniu czytanych. — JX. Albertrandy mowiąc o pismie JP. Sniadeckiego względem dzieł Kopernika (a) rzekł: "Jeden Kopernik układ prawdziwy świata odrysował, rownie Sniadecki ieden tylko, sposob godnie go wychwalenia, podał w dokładnym, iasnym i wymownym dzieł iego rozbiorze. — Doniosł daley: że logika w nowym sposobie

(a) *Jeden z wspołczesnych Kopernikowi pisarzow wspomina, że gdy mu iuż na śmiertelnem łożku leżącemu xiążkę iego o obrotach ciał niebieskich wydrukowaną przyniesiono, wziął w rękę, czytał ią, a gdy mu iedno mieysce niezdawało się, kazał sobie podadź pioro i zaczął poprawiać, ale niedokończywszy duch z niego wyszedł. Tak więc, mowi tenże autor, może bydź porownany z Archimedesem, iako i wielu bohatami, ktorzy na placu swych umieiętności polegli.*

wyłożona, zatrudnia JP. Szaniawskiego, a kiedy on w dzieiach filozofii się zagłębia, kiedy każdego wnioskowania układ w rożney postaci od naydawnieyszego czasu wystawia, nie mogł opuścić uwag, o naypożyteczniey-szey części filozofii, to iest: moralności. Część pierwszą historyi mniemań w tym celnym przedmiocie, wystawia teraz ten pisarz. — Rosprawa JP. Linde o etymologii iężyka polskiego, za ważne i źrodłowe dzieło uznane zostało, i składać będzie część rocznika. Te uwagi są względem iężyka, co względem machiny zwierzęcey, rozbior iey żyłek naydrobnieyszych. — Listy młodszego Pliniusza w wykładzie polskim, i rosprawa o początku narodow słowiańskich przez Jozefa hr. Ossolińskiego, niebawnie nauki i oyczystą wzbogacą mowę. — Szanowny mąż, ktorego imie wspomnieć, iest iedno, co wyrazić twořcę planu kommissyi edukacyyney, nie daiąc swego imienia dziełu, dał ie publiczności pod skromnym tytułem: — *Reprodukcya* — w ktorym wspaniała prostota, iest godna przedmiotu, o którym rzecz czyni. — Zaczyna także młodzież przynosić owoce swey pracy. Jan hr. Tarnowski przysłał przekład części dzieł Cicerona. W tym przekładzie, zachowano czystość iężyka, i wierność myśli prawodawcy mowcow.

JX. Stasic, czytał rzecz o Koperniku, przez JP. Sniadeckiego. Wystawiwszy dzieie astronomii, mowi o Koperniku w tych słowach. „ Ale nie zapuszczaymy się w dociekania i domysły o drobnych zdarzeniach, i znikomych dzieiach iego życia, bo historyia człowieka, który pierwszy założył niewzruszone zasady nauki, i stał się, że tak powiem, nauczycielem wiekow i narodow, bydź powinna historyią iego rozumu. Zamiast szperania, za przykładem niektórych, o iego rodzie i pokoleniu, wniydźmy raczey w jenealogią iego o budowie świata myśli, i wynalazkow, a przekonamy się: że Hipparche, Philolauz, Appollonius, byli godnemi przodkami, a Galileus, Keppier i Newton, potomkami Kopernika. „ Czyniony iest daley rozbior, którą drogą postępował Kopernik do poznania dawnieyszych błędow i ich poprawy, i iakie spotykał niebezpieczeństwa, w epoce dziecińtwa nauk fizycznych; następuie daley cały zbior i widok iego nauki i wynalazkow. Okazane były potem wywody: że cały układ świata, na biegu ziemi zasadzony, iest własnym dziełem i wynalazkiem Kopernika. Rzecz daley czyni P. Sniadecki, o wynalazkach tego wielkiego człowieka w jeometryi. Stawia pod sąd świata iego xięgę o obrotach niebieskich. "Umierał Kopernik, (słowa są autora) kiedy wyszła iego xiążka o obrotach niebieskich. Był to wschod nieśmiertelności, przy zgonie niknącego człowieka. Jego gieniusz w tym dziele wylany, wcielał się iuż, że tak powiem, w pamięci ludzkie, maiąc tak szczęśliwie zatrudniać uwagę, i upłodniać myśli i poięcia następuiących wiekow. „ Dzieło to, owoc prawdziwego gieniuszu, iest godne Kopernika, i tego, który tak godnie mowić o nim potrafił. „

Czytał potem JP. Szaniawski pismo pod tytułem: *O znamienitszych systemach moralnych w starożytności.*

Zamiarem autora było, zwrocić uwagę publiczności na użytki *filozofii praktyczney*, bez którey wszelkie inne *filozofii teoryczney* badania, płonną tylko byłyby zabawą. W czasie kiedy nowy i dzielny popęd, wszystkie umysły ku rozumowym unosi zdobyczom, arcy-ważną iest rzeczą przyzwoity im wskazywać kierunek; inaczey wszystkie nabytki przydawać tylko będą do fałszywey cywilizacyi, i nieprawego światła. Prawdziwa filozofia prostować tu nasze winna postępy, ieżeli

chcemy, żeby one zbliżały nas ku naywyższemu dla rodu ludzkiego celowi, *udoskonalenia moralnego.*

W takowym zamiarze przebiegł autor znamienitsze systemy moralne starożytnych filozofow. Po krotkim uwiadomieniu o usiłowaniach Sokratesa, poświęconych na ugruntowanie *filozofii praktyczney*, oraz po skroconem wystawieniu systemu moralnego Platona, wyłożył systemy Arystotelesa, Epikura i Stoikow: obok każdego wykładu, łączył uwagi służące do ocenienia wartości każdego systemu. — Wyłożenie reszty teoryy moralnych, *np.* Chrześciaństwa i innych poźnieyszych, zostawił sobie do następnych posiedzeń.

Czytelnicy z niektórych przytoczeń sądzić będą mogli o chęciach autora, i o sposobie iakim swą materyią traktował. Zaczynaiąc wykład nauki Stoikow, mowi:

" Zaleta tey nauki opiera się o naylepsze prawa, bo ma za sobą okazałe skutki świadectwem dzieiow podane. Całe ludy, których posiągł wpływ zasad Epikureizmu, ukazuią tylko kurzący obraz znikczemnienia; gdy tym czasem szczupła liczba mężow, ukształconych pod przewodem prawideł Stoicizmu, świetnym otacza blaskiem, i wieki, i narody, cały (że tak rzekę) rod ludzki. Ow niedościgły wzor, wystawiony w systemie Platona, znikał z przed oczu dla odurzaiącey swoiey wysokości; Stoicy zrobili go dostrzegliwszym, otaczaiąc go wydatnemi rysami, z którémi więcey oko nasze iest oswoionym: i dla tego Platonizm, zazwyczay fałszywie obeymowany, kształcił nieraz zagorzałych mistykow, Stoicizm utworzył prawdziwych cnoty bohaterow. W gruncie iednak obydwa te systemy ieden maią zamiar, wznosic rod ludzki, do iak naywyższego stopnia doskonałości. "

Po wyłożeniu tey nauki mowi autor.

" Prawda, że Stoicizm niedostępnym iest wcale dla znikczemniałych umysłow, ale czegoż niedokazał na hartownych, na wzniesionych duszach? Złożył on, procz innych wielu, dwie nayokazalsze proby na wspomnionych dopiero Epiktecie i Antoninie. Los postawił ich na dwoch, że tak rzekę, ostatecznościach, na których człowiek znaydować się może: dźwigał ieden więzy niewoli, władał drugi berłem świata. Zwyczaynie na każdey z tych dwoch ostateczności przestaie człowiek bydź człowiekiem; bo iedna srogością nieszczęść zagładza w nim wszystkie znamiona człowieczeństwa, druga przez odurzaiącą wysokość w ustawnym go trzyma upoieniu: prawidła Stoicizmu, nietylko oswobodziły ich od wpływu tak niebezpieczney posady; ale nawet wzniosły ich do niepospolitego stoppia doskonałości. Antonin na szczycie potęgi, zastanawiaiąc się z upodobaniem nad harmonią i porządkiem dzieł i ustaw natury, poznał nikczemność punktu, który w iey ogromie zaymował, a razem rozległość obowiązkow, które z iego wypadały położenia; zniknęła przed sądem rozumu, duma i draźliwość mocarza, został się tylko mędrzec, szczęśliwy przez gorliwość z iaką się do swoich przywiązał powinności, a surowym na siebie baczeniem i twardym życia rodzaiem do iakiego nawykał, przypominaiący sobie co chwila, że iest tylko człowiekiem. Epiktet, okrutnego właściciela niewolnik, przeświadczony, że podłość i nędza stanu iego, ślepey iedynie fortuny iest dziełem, a wolność, uślachetnienie i szczęście, samego rozumu i cnoty bydź mogą owocem, w ograniczaniu potrzeb, i chętnym cierpieniu znalazł swobodę, pokoy i dzielny hart duszy; zniknęły w nim znamiona niewoli i ucisku, a został się tylko *człowiek wolny*, wzniesiony nad poziom gminu

)2(

przez silne przekonanie o iednostaynym podług prawideł mądrości postępowaniu. — Tak to Stoicizm dwoch tych w swey szkole ukształconych mężow, potrafił z nayniebezpiecznieyszych ostateczności przeprowadzic do owego środkowego doskonałości punktu, gdzie w naychlubnieyszym tytule mędrca, zrownali się z sobą, i pan świata, i ostatni niewolnik. „

Wezwanie swe do uczonych i światłych rodakow uczynione, temi autor zakończa słowy:

" Rozszerzaymy nauki i umieiętności, interes chwały i korzyści społeczeństwa łączy się w tey mierze z obowiązkami świetnego powołania czcicielow filozofii; ale nie zapominaymy nigdy, że prawdziwe i użyteczne światło, nie z *zewnątrz nas*, *tylko* z *wewnątrz* pochodzi. — *Przez serce iednać należy światłu przystęp do umysłu* (b) *i oświecenia w martwym sercu, iest tylko iałowym pamięci zapasem.* (c) — Pamiętaymy, że moralność, która doskonali się z rozpostarciem poznania naszego, wynadgradza znowu z lichwą to, co odebrała od niego; bo tylko gieniusz ożywiony świętym iey ogniem, rzucać może promienie, które wystarczaią na oświecenie wiekow następnych, i bydź dobroczynnym rodu ludzkiego przewodnikiem. „

Z wiersza JP. Marcina Molskiego poświęconego ku miłey pamiątce cieniom Ignacego Krasickiego Arcybiskupa gnieznieńskiego następuiący tu przytaczamy wypis, daiący wyobrażenie zamiaru Poety.

W każdym wieku pamiątka użytecznych ziomkow,
Była celem wdzięczności, i hołdu potomkow.
Znamienite zasługą w Atenach imiona,
Miały cześć zapewnioną prawami Solona.
Kto dobiegł kresu, żyiąc nie samemu sobie,
Publiczna go nadgroda czekała przy grobie.
Tak Perykles, i w mowcy i wodza postaci,
Uczcił zwłoki poległych za oyczyznę braci;
Tak po klęsce Etruskow, Waleryusz w Rzymie,
Zwycęzkim chwalne zgonem, sławił Bruta imie;
Tak w brzegach Tybru, tkliwa na śmierć dobrych muza,
Uwieczniła pamiątkę, Marcella i Druza.
Lecz, na co mi w świadectwie odleglejszych wiekow
Szukać przykładu pochwał u Rzymian i Grekow?
Był czas! (nim go żelazne zastąpiły lata,)
Gdzie Polak iane trzymał mieysce w dzieiach świata.
Kiedy Jan Kochanowski, pod swey lipy cieniem,
Zaięty narodowych pamiątek uczczeniem,
Opiewał zgon Tęczyńskich . . . dziś ten czas niestety!
Zmienił się iuż dla mowcy, zmienił dla poety.
Wrog oyczyznie zawistny, co z narodow księgi,
Wydarł kartę naszego bytu i potęgi,
Dwa tylko czci publiczney zostawił przedmioty.
Sławić w ziomku naukę i domowe cnoty.
Już w okręgu tych murow, słyszeć nam się dały,
Ubyłych z grona tego, trzech mężow pochwały.
Przyiaźń, wdzięczność i prawda, towarzysząc sobie,
Złożyły w imie nauk, wieniec na ich grobie.
Wieniec, z oyczystych kwiatow szczęśliwie spleciony
Bo świetność iego dzielą, chwalca i chwalony.
Dozwolcie światli Męże, niech i ia z kolei
(Jeżeli tylko waszey odpowiem nadziei)
Jeden uczczę grobowiec, niechay w skromnym rymie;
Z imion iuż tu wielbionych, iedno wspomnę imię.
Imie, ktore ma wszystkie do szacunku prawa,
Ktore z pychą rodakow, obca wieńczy sława,
Ktore kochał spółczesny, czcić będą potomni,
Pokąd ięzyka Słowian, Polak nie zapomni.
A kiedy o ięzyka wspominam ozdobie,
Ktożby nie zgadł? Krasicki, że mowię o tobie!
Tyś go pełnemi smaku, zbogacił płodami,
Muzę Polską odmłodził, i natchnął wdziękami;
Dałeś iey tok swobodny, ton słodkiey prostoty,
Do iakiey się nie zbliżył wiek Zygmuntow złoty.
Twoie pisma z zapałem każdy z ziomkow chwyta,
W innych szuka, wybiera, ciebie całkiem czyta.
Nigdy Cyniczna wolność, serc skażonych cora,
Nigdy zazdrość twoiego nie shańbiły piora.
Czyli gromisz w satyrze, czy w niey sieiesz żarty,
Przystoyność, pierwsza z zalet, twoiey strzeże karty;

(b) *Schiller.* (c) *JP. Richter.*

Wszędzie idąc za gustem, Horacego sztuką,
Złączyłeś użyteczność, z przyiemną nauką.

Z Ratyzbony d. 15. *Listopada.*

Spodziewamy się teraz noty obiasniaiącey ze strony mocarstw pośredniczących. Mowią, że ona będzie deputacyi iutro do roztrząśnienia podana. Głowne iey zasady były onegday na konferencyi między ministrami pośredniczących mocarstw i większością deputacyi umawiane. Nota obiaśniaiąca nie ma zawierac głownych odmian w podziale wynadgrodzeń. Niektóre iednak wyznaczenia §. 34 planu ogólnego umiarkowane będą. Początek posiadania cywilnego przeznacza się d. 24 t. m. Taż nota zawiera ieszcze poczet członkow rady Xżęcey.

Miasta rzeskie Auszpurg i Noremberga utrzymaią się przyniepodległości, ponieważ rząd francuzki chce 6 miast rzeskich zachowac.

Elektor aszafenburski iuż odtąd będzie miec tylko tytuł elektora arcykanclerza.

Odrzucono upominanie się hrabi Wimnera od kassy rzeskiey o 900,000 zł. ryń.

Względem kapituły kolońskiey uchwalono, aby na iey utrzymanie podobny sposób obmyślono, iak dla kapituły trewirskiey. Służący elektora kolońskiego maią znaleśc swe utrzymanie na prawym brzegu Renu.

Xżę Oranii żądał, aby mu Volkmarsen mogło bydż odstąpione. Deputacya żądanie iego przesłała ministrom pośredniczących mocarstw.

Z Frankfurtu d. 16. *Listopada.*

Króla pruskiego pełnomocny minister przy cyrkule niższey Saxonii P. Schultz przybył tu wczoray z Szwaycaryi.

Z Madrytu d. 24. *Października.*

Królestwo Etruscy przybędą tu z naszem Królestwem z Barcelony. — P. Hunter jenerał angielski konsul i sprawuiący interessa przybył tu wczora. — Minister amerykański P. Pinkney wyiechał do Włoch, gdzie będzie jeneralnym dozorcą konsulaty amerykańskiey.

Z Paryża d. 15. *Listopada.*

Wczoray między 7 i 8 godziną wieczorem huk armat ogłosił powrot do St. Cloud pierwszego konsula. Odwiedził on Fekamp Dyeppę, Beauvais i Gisors. Jeszcze wczoray zrana spodziewano go się co moment, i z tey przyczyny żadnego cudzoziemca do zamku nie puszszano.

Ambasiador angielski lord Withworth przybył tu także. Jeszcze d. 10 zawinął z swoią małżonką do Kale i stanął w gościnni Quillaeq, gdzie mu wszystkie władze wizytę oddały. Wieczorem na teatrze gdy się pokazał ambassador śpiewano wiersz: *God save the King* (Boże zachoway Króla, i aryą *Où peut ont être mieux* &c. W krotce on będzie miał wstępną audyencyą u pierwszego konsula.

Ob. Werninak i jen. adiutant Rapp przybyli tu z Szwaycaryi.

Jenerał angielski Boigne, który nieznmierne bogactwa w Indyach wschodnich zebrał, chce osiąśdź w Paryżu.

Jenerał Dekaen wyieżdza z swoim sztabem do Oryentu, skąd do Pondyszerow popłynie.

Z Madrytu donoszą, że Król przy zaślubinach w Barcelonie udarował wolnością byłszego ministra Urquijo za wstawieniem się Xcia Pokoiu. Margrabia Malaspina ma także wolność otrzymać.

Radźca legacyi Starklow został sprawuiącym interessa landgrafa hessenkasselskiego.

Na żądanie naszego rządu będzie ponad morzem przez całe genueńskie zrobiony wielki gościeniec.

Onegday rządca drukarni Rzpltey ob. Laverne skoczył z 3go piętra i zabił się.

Batalion Murzynow przybyły do Bordeaux odszedł do Baionny.

Poseł tunetski przybył do Paryża.

Pieniędzy zawsze tu iest wiele, iednak interessa hondlowe bardzo nikczemnie idą. — Naybardziey ſtaraią ſię o wexle do Hamburga.

Dnia 16. *Liſtopada.*

Sławny kapelmayſter pruski P. Reychard bawi ſię teraz w Paryżu.

Słychać, że tu przybyły depesze od Króla Sardyńskiego w których żąda summy pieniężney za odſtąpienie Piemontu &c.

Gdy Bonaparte był w Bowe, młode panienki oddały iego małżonce przy pochlebney mowie chorągiew, którą Joanna Hachette z Bowe, zdobyła przed 300 laty na naywaleczznieyszym kapitanie Xcia Borgundyi.

Eskadra angielska krążąca około Tulonu, uż ſię z tamtych ſtron oddaliła.

Z Rzymu d. 30. *Października.*

J. S. w dniach tych odprawił wiele przechadzek wewnątrz naszego miaſta i pierwsze kościoły odwiedził. Dnia 26 udał ſię po raz trzeci do Caſtel Gandolfo, gdzie słuchał mszy S. w kościele parafialnym. Z tamtąd udał ſię pieszo do pałacu Papiezkiego otoczony licznym zbiorem ludu, a szczególniey ubogiemi, którym hoyne rozdał iałmużny. Około wieczora J. S. powrocił do ſtolicy.

Z Medyolanu d. 8. *Liſtopada.*

Woyska naszey Rzpltey które iuż ruszyły były dla wkroczenia do Szwaycaryi po przybyciu kuryera w nocy z d. 4 na 5 od jenerała Neya przeciwny odebrały rozkaz.

Z Hagi d. 13. *Liſtopada.*

Słychać że nasz ambaſſador w Berlinie ob. Hultmann zawarł ugodę z dworem pruskim, na mocy którey Król Jmć Pruski ſtosownie do ugody zawartey d. 23 Maia odſtępuie naszey Rzpltey kluczow Huyſſenu Sevenaeru, i Walburga, leżących między Renem i Waalą. Te klucze ma nasza Rzplta za 8 mieliące obiąć, a kommiſſarze pruscy i batawscy wytkną między obydwoma państwami granicę.

Dnia 16. *Liſtopada.*

Zaciągnione dla naszey Rzpltey w Niemczech przez hrabię Sternbacha 2000 woyska maią pod kommendą półkownika Mathias do osad naszych w Indyach zachodnich odpłynąć.

Na Mozę przybyło 42 małych francuzkich ſtatkow dla przewiezienia do Dunkierki woysk francuzkich do Luizyany przeznaczonych.

Summy, których na wydatki kraiowe dyrektoryat potrzebuie, maią bydź przez połowę mnieysze, niż w oſtatnich latach woiennych.

Z Genui d. 6. *Liſtopada.*

Trzech deputowanych od Seravali dnia wczorayszego przypuszczono na audyencyą do senatu, któremu wyrazili imieniem swoich współziomkow radość iakiey doznaią z przyłączenia ich do dawney oyczyzny. Doża w odpowiedzi zapewnił ich o opiece i dobroczynnych skłonnościach rządu, winszuiąc im oraz, że przez to przyłączenie ſtali ſię cześcią narodu spokoynego, handlowego i niepodległego. Kazał im potem oddadź chorągiew narodową z którą odeszli w towarzyſtwie gwardyi rządowey i przy odgłosie muzyki woyskowey.

Na dzisieyszym posiedzeniu senat mianował ob. J. C. Serra de Giacomo miniſtrem Rzepltey przy dworze madryckim, a ob. Bartłomieia Boccardo miniſtrem przy dworze Wiedeńskim.

W dniach tych przybyło do naszego portu wiele kupieckich ſtatkow wszyſtkich narodow naładowanych towarami z koloniy.

Z Bamberga d. 15. *Liſtopada.*

Jenerał francuzki Chamberlak wczoray tu

przybył, i po krotkim zabawieniu w dalszą do Wirzburga udał się drogę.

Woyska mogunckie przeznaczone na zaięcie tymczasowe Ratyzbony d. 12 przechodziły przez Wirzburg.

Donoszą z Erlangen, że tam odebrano rozkaz z Berlina, aby woyska pruskie stoiące w posiadłościach Króla Jmc Pruskiego w Frankonii, a które od lat 2 były na etacie woiennym, postawić na etacie pokoiowym. Miał także nadeyśdź rozkaz z Berlina spisania wyszczególnionego stanu wszystkich dochodow czterech woytostw Bareythu, Hofu, Culmbachu, i Unnsiedelu, z kąd wnoszą, że proiekt względem zamiany i zaokrąglenia iest w robocie.

Z Erfurtu d. 13. *Listopada.*

Trzysta ludzi z załogi pruskiey w naszym mieście, dzisiay opuściły to miasto powracaiąc do Brandeburgii. Hrabia Keller ma bydź iak mowią, gubernatorem naszego miasta; mowią także, że nasze miasto z iego okręgiem Eichsfeld i Untergleichen tudzież miasta Nordhausen i Muhlhausen należeć będą do iedney regencyi woyskowey i polityczney, którey stolicą będzie Muhlhausen; dodaią i to, że nasza wszechnica zniesioną będzie.

Z Londynu d. 12. *Listopada.*

Nasza ukochana Królowa iuż po większey części do zdrowia powróciła, i zaczyna wyieżdzać. D. 9 pokazał się znowu człowiek pomięszanych zmysłow nazwiskiem Nield, który dostawszy się do pałacu Królowy wiele hałasu narobił. Mienił się bydź synem proroka Jessego; utrzymywał, że przyszedł dla wyrwania świata z iego nędznego stanu, że lordem prezydentem Londynu będzie, i z Królestwem rozmawiać musi. Gdy nie chciał dobrowolnie wyyśdź z pałacu, wzięto go do więzienia Bethlem. Z inkwizycyi pokazało się, że ten nieszczęśliwy prowadził mały handel, i przed kilkoma miesiącami był wypuszczony z więzienia, gdzie go iako szalonego osadzono.

Wczoray jenerał Andreosy z wielą zagranicznemi ministrami i tuteyszemi urzędnikami stanu był na obiedzie u lorda Hawkesbury na wsi iego. W przyszłą środę będzie przedstawiony Królowi. Na uczcie daney dla lorda prezydenta d. 9 t. m. nie znaydował się jenerał Andreosy, ale przypatrował się z obywatelem Otto processyi do Westminsterhalu poczęści w przepysznych batach przy towarzyszeniu wielu cechow odprawioney. Powozy Sydneia Smita, Aldermana, Combe i dawnego lorda prezydenta były ciągnione od ludu. Nowy lord prezydent iechał przez wiele ulic w swoim przepysznym urzędowym powozie, a lud zgromadzony na wszystkich mieyscach go witał. W czasie obiadu lord prezydent z swoią małżonką siedział pod zrobioną umyślnie przepysznie oświeconą bramą. PP. Addington, i Tierney, lordowie Castlereagh i Hood i minister szwedzki i wiele innych znakomitych osób znaydowało się na teyże uczcie. Między innemi zdrowiami spełniono także; „P. Pitta i polepszenie iego zdrowia!„ Po stole minister szwedzki bal otworzył. Kilka dam dla wielkiego gorąca i zaduchu zemdlało. Liczba gości wynosiła do kilkuset osób.

Słychać że Król Jmc zagai parlament dopiero d. 23 mową od tronu. Pierwey iednak nowe członki parlamentu złożą przysięgę wierności, i nowy mowca obrany będzie.

Xżę Bouillon niedawno w Paryżu aresztowany przybył do Londynu.

Rząd francuzki wyznaczył także kommissarza handlowego do wysp Jernsey, Guernsey, Alderney i Sark, który na wyspie Jernsey mieszkać będzie, czego ieszcze nigdy nie bywało.

Nakazano ażeby wszystkie nasze piesze regimenta dopełnionemi zostały. Regiment 61

wysłany został do Malty, a 10ty do Gibraltaru; 4 regimenta, które miano rozpuścić, mają także bydź dopełnione rownie jak i regimenta milicyi. — Te środki są skutkiem niedawno odprawioney gabinetowey rady, z tem wszystkiem wcale się na zerwanie pokoiu nie zabiera.

P. Fox, który iuż do Anglii powrocił, chce przeszkodzic obraniu P. Abbota na urząd mowcy.

Okręt liniowy Neptan o 98 armatach odpływa na środziemne morze. Nasze gwardye maią bydź powiększone.

Woyska angielskie maiące z Egiptu powrocić, po które iuż z Malty statki przewozowe wysłano, w śródku listopada były tam oczekiwane.

Xżę Kondeusz ma tę zimę na stałym lądzie przepędzić.

Nowy nasz ambassador Jan Vorlase Warren, był w Petersburgu z wielkiemi honorami przyięty.

Dyrektorowie kompanii wschodnioindyyskiey mianowali Jerzego Hilarego Barlawa jeneralnym wielkorządzcą naszych Indyy wschodnich. Brat iego iest sekretarzem w izbie wyższey.

Kapitan Hood odpłynał na okręcie liniowym Blenkeym do Trynidady.

Połkownik Kraufard dla polepszenia zdrowia swoiego wyieżdza z swoią małżonką Xżną Newcastle do Nicei.

Bawi się teraz w Anglii 30 młodych Rossyanow, którzy maią rozkaz od Imperatora nauczyć się doskonale sztuki żeglarskiey.

W zwoz maderskiego wina wyniosł w r. p. 17000 beczek. Z 409 okrętow, które tam w r. p. przybyło, znaydowało się 228 angielskich.

Gdy lord Witworth do Dowru przybył na przywitanie iego 21 razy z armat ognia dano.

P. Eten przywiozł depesze z Egiptu i Malty. Podług prywatnych listow woyna miedzy Turkami i Mamelukami daleka iest końca.

W tych dniach P. Steele wyiechał był z nieco pieniędzy do Belfortu, i w drodze zamordowany został. Dwoch Irlandczyków o to zaboystwo podeyrzanych przyaresztowano. Gdy zaś i Pan Mellish temuż losowi podpadł, zatem rząd przeciw takowym bezprawiom ostre przedsięwziął kroki. P. Steele miał lat 30 prowadził handel perfumami, i iechał do Belfortu, gdzie miał lewandowe plantacye. — Jego ciężarna wdowa nie przyymuie żadney pociechy.

W Dublinie ieden Alderman spełnił zdrowie Nappertandego, o co będąc doniesiony, musiał odwołać.

Major w marynarce Gower, brat admirała, w taką gorączkę zapadł, iż mu się wydawało iakoby od zboycow był otoczony, i niby wymykaiąc im się, skoczył z 3go piętra na ulicę, i zabił się.

Argus nowy angielski dziennik drukuiący się w Paryżu z powodu odiazdu P. Foxa umieścił krytyczne uwagi następuiące:

" Zamiarem podroży P. Foxa do Paryża było, iak mowią, przeyrzeć ważne rękopisma w bibliotece narodowey potrzebne do historyi domu Stuartow, którą ten sławny członek parlamentu przedsięwziął opisać i na publiczność wydać. Jakimże to bydź może sposobem aby taki miec zamiar a tracić czas swego bawienia w Paryżu na oddawaniu etykietowych wizyt, na uczęszczaniu na bale do pani R. . . . i T. . . . zamiast przebywania u ludzi uczonych i mędrcow tey stolicy? Potrzebaby to miec dar cudow pogodzenia swoich rozkoszy, z zamiarem wyszukiwania potrzebnych manuscriptow, roztargnienia i trzpiotowstwa nieodzielne od uczęszczania do kobiet, z nauką głęboką, która potrzebuie aby cały człowiek nią się zaiął. Co więcey P. Fox zapomniał zupełnie tych ludzi we własney ich oyczyznie, których nie zbyt dawno szukał towarzystwa w Anglii, gdzie byli cudzoziemcami. Jest bezwątpienia w życiu człowieka wiele zdarzeń, w których zupełne utracenie pamięci byłoby dobrodzieystwem. Sławny jenerał ateński Temistokles niechciał przyiąć ofiary, uczynioney sobie od Simonidesa nauczenia go sposobu przypominania sobie rzeczy zapomnianych i tę mu pomiedzy innemi uczynił uwagę: iż wolałby raczey aby go nauczono utracać pamięc w przypadku potrzeby, ponieważ zdaie mu się, iż trudniey iest zapomniec nieprzyiemnych w życiu swoim zdarzeń, niżeli przypomniec sobie te, których pamięć może mu ziednać ukontentowanie. P. Fox znalazł zapewne sekret, którego prożno szukał Temistokles; i nance zapomnienia, którą zapewne odebrał od iakiego biegłego w tym rodzaiu professora, przypisać należy iego niedbałość w oddaniu wizyty walecznemu i szanownemu jenerałowi, świetney ofiarze sprawy, którey sam P. Fox „ w dawnieyszey epoce tak odważnie bronił. „

DODATEK

DO Nru. 97.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 5 GRUDNIA 1802.

Dalszy ciąg Patentu względem Stempla.

§. 12. Iudzież od użycia papieru ſtemplowego naſtępuiące ſtrony są wolne:

a) Personale Rzeszy rady nadworney i oneyże kancellaryi, iak dalece w kraiach dziedzicznych dobr ſtoiących nieposiada, i względem tychże dobr dokumentow nie wydaie.

b) Monarchiczne prokuratury, kamery, czyli urzędy fiskalne, kiedy rzecz idzie o uſtalenie prawa iakiego dochodu kameralnego, albo bonkalnego, albo o zaſtąpienie iakiego monarchicznego regalis lub prawa maieſtatycznego, udzielności panuiącego, własnych praw Monarchy prywatnych, interesow monarchicznych lenności tyczących się, fundacyow, lub o zaſtąpienie dobr pod adminiſtracyą skarbowa będących. Nie zaś kiedy urząd fiskalny poſſeſſorow arendownych, albo inne ſtrony w pożyczkach; zaległościach, pobocznych kontraktach, lub innych iednoſtronnych czynnościach zaſtępować ma; ile że w tych przypadkach należytość ſtemplowa; przez ſtronę od urzędu fiskalnego zaſtępowaną ponoszona bydź powinna.

c) Klasztory i zgromadzenia zakonne są od ſtemplu wolne względnie na onychże dotacyą, którą z fundyszu religii pobieraią, iednakowoż pod tym uwolnieniem od ſtemplu szczegolni zakonnicy dla ſtarania około dusz poſtanowieni, co się tycze onychże kwitow na pensyą, lub czynności własnych, nie rozumieią się.

d) Spitale, domy ubógich, które nie są fundowane, lecz tylko z iałmużny utrzymuią się, iako też domy karności, roboty i domy chorych, ieżeli dokumenta inaczey pod ſtempel podpadaiące sporządzaią, nie zaś iak dalece takowe dokumenta przyymuią, w którym razie sporządzaiący dokument, pod ſtempel z uſtawą zgodny poddać się ma.

Jeżeli zaś kto iaki dokument od osoby uwolnioney od ſtemplu na nieſtemplowanym papierze albo kwit napisany, lub kontrakt od urzędu monarchicznego lub officyaliſty z mocy urzędu nie na ſtemplowym papierze wydany, w sporze iakim prawnym lub u zwierzchności polityczney pokłada, w tedy takowy dokument klaſſycznym ſtemplem opatrzony bydź ma.

e) Ubodzy, którzy po udowodnionym uboſtwie bezpłatnie zaſtępowani bywaią, są, ile od tax sądowych uwolnionemi zoſtali; tak też w sporach prawnych od używania ſtemplu wolnemi.

Po innych zaś inſtancyach i urzędach tylko podania takowych osob bez ſtemplu przyięte będą, i wychodzące w tey mierze relacyie i expedycyie zoſtawione nieſtemplowane, których prożba sama właśnie dla onychże uboztwa do niczego więcey, iak dla pozyskania iałmużny dąży, ale i tę potym należytość ſtemplową, gdy co pozyskaią, dodatkowo uiścić są obowiązani.

f) Poddani we wszyſtkich kontrybucyi tyczących się okolicznościach, iako też we wszyſtkich ze ſtosunku poddańſtwa (ex nexu subditelæ) powſtaiących sporach, których ułatwienie urzedom ekonomicznym i cyrkularnym iako przedmiot polityczny wyznaczone ieſt, od użycia ſtemplu są wolni; iednak podpadaią temu, ieżeli rzecz idzie o takowe przedmioty, które nie ze ſtosunku poddańſtwa, ale

o kontraktu kupna i przedaży, lub kontraktu arendownego, albo interesow sierocińskich, kurateli, albo testamentu tyczących się, lub sporow między poddanemi i zwierzchnością, lub między samemi poddanemi zachodzących, powstaią, które nie do politycznego roztrzygnienia, ale do drogi prawa należą.

§. 13. Uwolnienie stanu woyskowego od użycia stemplu nie rozciąga się daley, iak:

a) Na to, co w samym regimencie między tymże i onegoż officyerami i prostemi żołnierzami, tudzież między temi i kassą regimentową, i woyskowemi prowiantowemi urzędami zachodzi, azatym dokumenta od stemplu nie są wolne, które officyerowie lub żołnierze w takowych czynnościach wydaią lub odbieraią, które z ich służbą żadnego nie maią związku.

b) Na wszystkie kwity, rewersa, które względem tego wydaią się, co regiment lub iakowy woyskowy korpus, co inwalidzi, piekarze prowiantowi, stan z ludzi od bryk i pontonierow składaiący się &c. &c. z kassy woyskowey, lub z innych na ten koniec wysadzonych departamentow, tytułem gaży, żołdu, pieniędzy na rekrutowanie, mundurowanie, lub iakokolwiek inaczey zwać się może, odbiera.

c) Na wszystkie interesa urzędowe do służby woyskowey wpływaiące, a zatym i na relacyie w rzeczach urzędowych woyskowości czynione, tabelle, doniesienia, paszporty żołnierzom wydawane, na układy kommissoryackie, rachunki z weryfikowane na pieniądze wyżywienia się iencow woiennych, i przy nich kommenderowanych *collective* płacone iako też na pieniądze dla wyżywienia się aresztantom stanu dawane.

d) Na kwity z odebranych ziemiopłodow do magazynow albo urzędow prowiantowych dostawianych, albo woyskowości z tychże lub z strony kraiu wydawanych; pod tedmi iednakże rozumieć się nie maią te kwity, które liweranci woyskowi albo kontrahenci na odebraną zapłatę wydaią.

§. 14. Jeżeli kto przez wzgląd na ubostwo od stemplu będąc wolnym, od sędziego do wynadgrodzenia kosztow skazany zostanie, powinien mimo swego uwolnienia stronie przeciwney ilość należytości stemplowey przez nią poniesioną, nadgrodzić.

§. 15. Papier stemplowy składa się z następuiących klass czternastu:

Pierwsza i naymnieysza klassa na	3	graycary.
Druga	6	——
Trzecia	15	——
Czwarta	30	——
Piąta	45	——
Szosta	1	ryński.
Siodma	2	——
Osma	4	——
Dziewiąta	7	——
Dziesiąta	10	——
Jedenasta	20	——
Dwunasta	40	——
Trzynasta	80	——

Czternasta i naywyższa na 100 ryńskich.

Pierwszy arkusz każdego dokumentu powinien stemplem iedney z tych klass bydź opatrzonym.

W przypadku, kiedy się dokument z więcey arkuszy składa, dozwala się, iż dla reszty załączonych arkuszow podług §. 7 stempel niższey klassy i to w naistępuiącey gradacyi użyty bydź może.

We wszystkich przypadkach gdzie pierwszy arkusz szostey klassy ryński nieprzechodzi, potrzebuią drugie arkusze stemplu na 3 kraycary.

Do stemplu siodmey klassy od 2 ryńskich stempel na 6 kra.

Do stemplu osmey klassy od 4 ryn. stempla na 15 kra.

Do stempla dziewiątey klassy od 7 ryń. stempla na 30 kra.

Do stemplu dziesiątey klassy od 10 ryń. stemplu na 1 ryń.

Do stemplu iedenastey klassy od 20 ryń. stempla na 2 ryń.

Do stemplu dwonastey klassy od 40 ryń. stempla na 4 ryn.

Do stemplu trzynastey klassy od 80 ryń. stempla na 7 ryń.

Do stemplu czternastey klassy od 100 ryń. stempla na 10 ryń.

§. 16. Oznaczenie iaka klassa stemplowego papieru w każdym razie użyta bydź ma, wypływa lub z charakteru tego, który dokument wydaie, lub z charakteru tego w czyim interesie takowy spisany będzie, lub z gatunku samego dokumentu.

Względem dokumentow tych, które klassyfikowane bydź muszą, albo podług charakteru oneż wydaiącego lub podług charakteru tego, w czyim interesie też pisane będą,

ſtanowi ſię za regułę fundamentalną, iż każdy dokument, ktory piszący w swoim własnym intereſie wydaie, klaſſę papieru ſtemplowego podług osobiſtego charakteru piszącego, w przeciwnym zaś razie, kiedy dokument w intereſie drugiego spisuie ſię, papier ſtemplowy podług klaſſy osobiſtego charakteru tey osoby, na rzecz ktorey takowy spisuie ſię, użyty bydź powinien.

§. 17. Żony będą podług charakteru swych mężow uważone.

§. 18. Jeżeli wydaiący iaki dokument albo ten, w ktorego intereſie takowy spisany będzie wielu charakterami ieſt zaszczycony, ſtempel na ten czas podług naywyższego z tych charakterow branym bydź powinien.

§ 19. Jeżeli dokument spisuie ſię przez więcey osób będących rożnego charakteru na ten czas klaſſa papieru ſtemplowego podług tey osoby wyznaczona bydź powinna, ktorey charakter ieſt pryncypalnieyszym.

§. 20. Dokumenta, dla których klaſſa ſtemplu podług charakteru piszącego obrana bydź muſi, są naſtępuiące:

a) Na piśmie uczynione oſtatniey woli rozporządzenia, teſtamenta, kodycylla i iakokolwiek inaczey zwane, maiąc wzgląd w §. 10 przy *g*) wyrażony.

b) Mocy nadania i pełnomoctwa.

c) Opisania granic kiedy te między rożnemi dóbr poſiadaczami przedsięwzięte będą. Tu uważać należy, że od czasu do czasu wspólnie granic obchody (reambulationes) iak długo względem nich żadne spory niezachodzą, przedſiębrać ſię zwykłe, pod żadną należytość ſtemplową niepodpadaią.

d) Kontrakty na przedmiot oznaczoney wartości niemaiący. (*Reszta potem.*)

DONIESIENIA.

Magiſtrat Miaſta C. K. Stołecznego Krakowa nínieyszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż na żądanie kuratora nie przytomnego Jana Kantego Kleina, P. adwokata Kłoſſowskiego, tudzież opiekuna nieletniego Józefa Moſta, Jakóba Moſta, dom drewniany na kleparzu pod Nrem 74 leżacy niegdy Jana i Anny Kleinow małżonkow własny zł. ryń. 454 kr. 35 oszacowany, przez publiczną licytacyą za gotowe pieniądze dnia 16 Grudnia r. b. o godzinie 3 po południu w sadzie sprzedawany będzie.

Ochotę przeto kupienia go maiący, maią ſię na wyż oznaczonem czaſie i mieyscu znaydować, zaś bezpieczeńſtwo nań maiący wierzyciele napominaią ſię, ażeby nieoczekuiąc osobnych w tey mierze przypominań przy licytacyi pomienionego domu praw swoich pilnowali, inaczey na owych ktorzyby ſię podczas licytacyi nie zgłosili żaden wzgląd co do rozdzielenia szacunku miany iuż więcey nie będzie.

Drdacki.
Gollmayer.
Łodzinski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 6 *9bris.* 1802 *roku.*
Kozłowski sekretarz.

Magiſtrat Miaſta C. K. Stołecznego Krakowa nínieyszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż na żądanie C. K. Fiskusa w Skutek rozkazu wysokiego kraiowego rządu Galicyi zachodniey, kamienica puſta żyda doktora Samuelsona na Kazimierzu przy Krakowie pod Nr. 123 leżąca zł. ryń. 1230 kr. 30 oszacowana przez publiczną licytacyą za gotowe pieniądze dnia 16 Grudnia r. b. o godzinie 3 po południu w ratuszu tuteyszym sprzedawana będzie, ochotę więc kupienia maiący uwiadomiaią ſię, ażeby ſię na wyznaczonym czaſie i mieyscu znaydowali. zaś naiey bezpieczeńſtwo maiący wierzyciele nie oczekuiąc w tey mierze osobnych przypozwow, aby podczas tey licytacyi praw swoich pilnowali inaczey na tych ktorzyby ſię podczas licytacyi niezgłosili, żaden wzgląd co do podzielenia szacunku więcey miany nie będzie.

Drdacki.
Gollmayer.
Łodziński.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 6 Liſtopada 1802. *roku.*
Kozłowski sekr.

Magistrat Miasta C. Kr. Stołecznego Krakowa ninieyszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż dwa place na Gołębi. ulicy pod Nrem 283 i 284 Felicyana i Katarzyny Szymczykiewiczow, własne, sądownie zł. ryń. 251 oszacowane na żądanie C. K. policyi dyrekcyi przez publiczną licytacyą za gotową zapłatę dnia 23 Grudnia r. b. o godzinie 3 po południu w tym tu sądzie sprzedawane będą.

Ochotę przeto kupić, ie maiący (którym kondycye sprzedarzy wolno się zostawia w tuteyszey registraturze przeyzrzec) w mieyscu i czasie zwyż oznaczonym stawić się maią, wierzyciele zaś bezpieczeństwo nań maiący napominaią się, ażeby nieoczekuiąc w tey mierze osobnych przypozwów, podczas licytacyi praw swoich pilnowali, inaczey na tych którzyby się w czasie licytacyi niezgłosili, co do podziału szacunku żaden więcey wzgląd miany nie będzie.

Drdacki.
D. Gollmayer.
Hirschberg.
Pohlberg.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dan w Krakowie dni 6 9bris 1802.
Kozłowski.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey czynią wiadomo ninieyszym wszystkim i każdemu z osobna, że na prozbę Maurycego i Balbiny Iżyckich małżonkow, na dniu 5 Maia 1802 Nro. 6412 podaną na zaspokoienie Summ, to iest w trzeciey części summy 550 czer. zł. wyrokiem sądowym na dniu 27 Czerwca 1799 z prowizyią od 24 Czerwca 1797 aż do 1go Stycznia 1798 po 7 od 100, daley zaś po 5 od 100 oraz kosztami prawnemi 9 zł. ryń. 56 kr. przysądzoney. W połowie summ 56 000 zł. pol. z prowizyą od 24 Czerwca 1796 po 5 od 100, i 3000 z. p. niemniey 150 z. p. z prowizyą od 25 Czerwca 1797 po 5 od 100 sądowym wyrokiem na dniu 19 Lutego 1800 przysądzonych. Daley w połowie summy 962 z. p. przez wyrok sądowy d. 15 Lipca 1799 z prowizyią od 24 Czerwca 1797 do 1go Stycznia 1798 po 7 od 100, a od 1go Stycznia 1798 po 5 od 100 z wydatkami prawnemi 11 zł. ryń. 24 kr. przysądzoney, licytacyia dobr Wola Bystrzycka zwanych z przyległościami w cyrkule Radzyńskim leżących własnych Pana Dominika Radeckiego, za summę 102,684 zł. pol. czyli 25,671 ryn. sądownie otaxowanych pozwala się. Końcem więc przedsiewzięcia teyże licytacyi w tuteyszych C. K. Sądach Szla. Lubelskich termin na dzień 19 Stycznia 1803 o godzinie 9 zrana z tym dodatkiem się ustanawia, iż 1) więcey daiący na fundamencie §. 436 przepisow sądowych, długi na tych dobrach będące podług raty ofiarowaney summy na się przyiąć iest obowiązany, ieżeliby tych kredytorowie przed prawnym wypowiedzeniem przyiąc zbraniali się. 2) Maiący kupić te dobra, dziesiątą część szacunku przed licytacyą w zakład dadź powinien. Oraz wszyscy Pana Radeckiego na wspomnionych dobrach Wola Bystrzycka z przyległościami bespieczeństwo maiący kredytorowie na tenże termin 19 Stycznia 1803 ustanowiony, nie oczekuiąc na osobne przywołanie, ninieyszym Edyktem się wzywaią, gdyż nie zgłaszaiący się na wymierzonym terminie, ani naprzeciw kupuiącemu lub nabywcy tychże dóbr, ani też do nich samych prawa więcey nie ma, lecz ci swego zaspokoienia z summy sprzedaży lub innego dłużnika maiątku poszukiwać muszą: zostawuiąc wreszcie wolno chęć kupienia maiącym dzieło detaxacyi w sądowey registraturze lub przy licytacyi przeyrzeć.

Gołaszewski.
Purtscher.
Gruszecki.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod
Dan w Lublinie d. 12 Października 1802.
Sachanek.

(Przy dzisieyszey Gazecie znayduie się drugi dodatek.)

DODATEK DRUGI

DO *Nru.* 97.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 5. Grudnia 1802.

DONIESIENIA.

C. K. Sądy ſzlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem JO. Xżny Karolinie z Godzkich de Naſſau Siegen i JO. Xciu Karolowi de Naſſau Siegen: że JW. Xiądz Michał Sołtyk pod dniem 24 Sierpnia r. b. do Nru 11153 *u sądow tych — o powrocenie oryginalnego reieſtru wydatkow na kamienicę Wielmożny ś. p. Duninowy tu w Krakowie sytuowaną łożonych, tudzież liſtow oryginalnych od Wielmożney ś. p. Duninowy do Powoda pisanych, nie mniey i o wynadgrodzenie kosztow — żałobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.*

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości gdzie oni zoſtaią, lub czy w cale w C. K. państwach dziedzicznych znayduią się, onymże adwokata tuteyſzego P. Zarzeckiego z ich ſzkodą i ich koſztem zaſtępcą poſtanowiły, z ktorym proces ten ſtosownie do uſtawy na C. Kr. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem ninieyſzym tym końcem upominaią się, ażeby w przeciągu 90 dni ſami ſtanęli, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zaſtępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepiſu tych srzodków prawa używali, ktore do ſwey obrony za nayskutecznieyſze osądzą, gdyż w przeciwnym razie wſzelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.
Chraſtański.
Brzorad.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Krakowskich Galicyi Zachod.
W Krakowie dnia 29 Września 1802 *roku.*
Bubna.

Przez Magiſtrat Miaſta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem uwiadomia ſię, iż dom Mikołaia Sydorzewskiego w wydziale 2gim Miaſta tego pod Nrem 87 ſtoiący zł. ryń. 1778 kraycarow 12 otaxowany na rzecz dziedzicow zmarłego Jana Choroszewicza tu w Magiſtracie Krakowskim dnia 13 Stycznia roku 1803 o godzinie 10tey ranney przez publiczną licytacyą za gotowe pieniądze sprzedany będzie.

Każdy przeto maiący chęć domu tego nabycia ma ſię wyżey oznaczonym mieyscu i czaſie znaydować.

Drdacki.
Gollmayer.
Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 16 *Października.* 1802 *roku.*
Kozłowski. sekretarz.

Na mocy wysokiego C. K. Gubernialnego rozporządzenia pod dniem 3 mieſiąca 13 Liſtopada 1802 do liczby 20508 zoſtaną w Krakowskim Magiſtracie w nowey magiſtraturze w ulicy Brackiey na dniu 29 Grudnia r. b. rano od 9 do 12 i po połndniu od 3 do 7 godziny, liwerunki dla pomienionego magiſtratu potrzebnych do pisania materyałow i tym podobnych rekwizytow.

1) *w Papierze.* Pocztowy papier, kancellaryyny papier, konceptowy papier, i pa-

pier, do pakowania; 2) piora nie temporowane; 3) ołowki czerwone czarne; 4) lak; 5) woskowe świece; 6) opłatki; 7) drzewo do palenia; 8) druki, — od dnia 1 Stycznia 1803 począwszy tenu zalicytowane, któren ſię naylepsze materyały w naytańszey cenie liwerować nakłoni. Cena fiskalna rzeczonych materyałow ieſt naſtępuiąca:

a	Ryza pocztowego papieru . . .	Zł. Ryń.	12	—
	Ryza kancelaryynego papieru . . .	— —	5	kr. 30.
	Ryza konceptowego papieru	— —	4	— 15.
	Ryza papieru do pakowania	— —	3	— —
b	1000 pior nie temporowanych . . .	— —	9	— —
c	Funt laku	— —	1	— 30.
d	Tuzin czarnych ołowkow . . .	— —	—	— 24.
	Tuzin czerwonych ołowkow . . .	— —	—	— 30.
e	Funt woskowych świec	— —	—	— 54.
f	Kopa wielkich opłatkow	— —	—	— 15.
g	Sążnia twardego drzewa do palenia . .	— —	8	— 30.
	Sążnia miętkiego drzewa do palenia . .	— —	6	— 15.
h	Ryza drukowego papieru wraz z drukiem . .	— —	5	— 37.
	Ryza papieru do pisania wraz z drukiem . .	— —	8	— 43.
	Ryza medyanowego papieru wraz z drnkiem .	— —	18	— 40.
	Ryza małego rygałowego papieru wraz z drukiem.	— —	25	— 14.

Każden do zalicytowania ſtawić ſię maiący licytant ma ſię dla zabespieczenia mieyskiego Aerarium, gotową albo żadney okoliczności nie podpadaiącą fideiuſſoryczną kaucyą, i wadium przed zalicytowaniem, w gotowości złożonym bydź mianym zaopatrzyć, które wadium, tym licytantom którzy dla magiſtratu, nayzyskownieyszey ceny nie położą zaraz po ukończonym zalicytowaniu nazad powrocone, owemu zaś któren naylepszą cenę akceptował po utwierdzeniu od wysokiey C. K. kraiowey zwierzchności licytacyi protokułu, i approbacyi kontraktu summę mianey bydź złożoney kaucyi wrachowaną, albo po złożoney kaucyi nazad powroconą będzie, a przeciwnie gdyby kontrahent od zalicytowanego arędowania, przed wyyściem kontraktu odſtąpić miał na rzecz kaſſy mieyskiey przepadać ma.

Kaucya na papier rozciąga ſię na . . .	Zł. Ryń.	3000.
Piora nie temporowane . . .	— —	75.
Lak	— —	75.
Swice woskowe na	— —	300.
Opłatki na	— —	25.
Drzewo do palenia miętkiego gatunku . . .	— —	300.
twardego gatunku . . .	— —	500.
Za roboty drukarskie	— —	200.

Z których kaucyi gdy one w gotowiźnie złożone zoſtaną składaiący $\frac{4}{100}$ prowizyi w ratach półrocznych z kaſſy mieyskiey otrzymaią. Wadium rozciąga ſię:

Za papier na . . . - . .	Zł. Ryń.	100	—
Za piora nie temporowane	— —	25	—
Za lak na	— —	25	—
Za świce woskowe na	— —	100	—
Za opłatki na	— —	8	20.
Za miętkie drzewo na	— —	100	—
Za twarde drzewo na	— —	166	40.
Tudziesz za roboty drukarskie na . . .	— —	66	40.

Nakoniec oprocz drukarza i handluiącego drzewem, każden zaarendowania życzący sobie Liwerant probę mianego bydź liwerowanego artykułu, która urzędownie oznaczoną będzie, i podług którey liwerant w biegu liwerunku ciągle zachowywać ſię ma, do licytacyi przynieść z sobą powinien, tak iako i ow któren ſię do liwerowania drzewa skłoni napomina ſię że łupa tak twardego iako i miętkiego drzewa pięć cwierci polskich trzymać ma długości, i że o wszyſtkie wyszczególnione artykuły z szczególnym wyłączeniem świec woskowych konkrakt od 1go Stycznia 1803 na trzy ciągle idące po sobie roki bydź ważnym, ow zaś na świce woskowe tylko na rok ieden walor swoy otrzymać ma, nakoniec arendy życzący sobie dla powzięcia doskonalszych kondycyi, do dyrektora kancellaryi i magiſtratual-

nego konsyliarza, oraz do tey licytacyi delegowanego Urzędnego de Rangstein niniejszym odsełaią się. Dan w Krakowie d. 16 Listopada 1802.

Drdacki.

Gollmayer.

Wintzig Konsyl.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Gallicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem PP. Konstancyi Rzewuski, Józefowi Potockiemu iako opiekunowi małoletnich Alfreda i Rewery Potockich ś. p. Julii z Lubomirskich Potocki dziatek, i Alexandrze Potocki: że zastępca massy ś. p. Grzegorza Szumińskiego P. adwokat Hołowka dnia 15 Września r. b. do Nru 12092 u sądów tych o zapłacenie summ 18,000 i 9000 zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym — żałobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości, gdzie oni zostaią, lub czy w cale w C. K. państwach dziedzicznych znayduią się, onymże adwokata tuteyszego P. Spyteckiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne wydaney rozpocznie się, i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominaią się, ażeby w przeciągu 90 dni sami stanęli, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samiby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

Chrastiański.

Brzorad.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey.

W Krakowie dnia 29. Września 1802.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem PP. Teresie z Ossolińskich Potocki i Maryannie także z Ossolińskich Mniszkowy: że Pan Maciey Sołtyk u sądow tych — w sprawie o wyiawienie i wydanie dokumentow, tyczących się skryptu na summę 8000 zł. pol. przez Macieia Sołtyka w Kurozwękach dnia 8 Lutego 1759 danego, i summy teyże — żałobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości gdzie one zostaią, lub czy w cale w C. K. państwach dziedzicznych znayduią się, onymże adwokata tuteyszego P. Lewickiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie; one przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominaią się: ażeby w przeciągu 90 dni same stanęły, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłały, albo nakoniec innego sobie patrona obrały, tego sądom tuteyszym wymieniły, i podług przepisu tych środków prawa używały, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą sameby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać winne były.

Jozef de Nikorowicz.

Chrastiański.

Brzorad.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniey.

W Krakowie d. 29. Września 1802.

Bubna.

Magistrat Miasta Stołecznego C. K: Krakowa do publiczney podaie wiadomości, iż gdy już na dniu 24 miesiąca teraźnieyszego most nowy na Wiśle z Kazimierza na Podgorze prowadzący dla publicznego przeiazdu i przechodu, z rozkazu Prześwietnego Wysokiego Rządu kraiowego otwarty będzie, a wszystkie policyyne ustawy przepisuią, ażeby dla uniknienia nieszczęścia po mostach wolnym tylko krokiem ieżdzono, dla tego zaleca się, ażeby nikt przez ten most ani konno, ani poiazdem prędko nie przeieżdżał, inaczey bowiem czyniący,

nietylko że przez wartę zatrzymany, lecz że przyzwoicie ukarany zostanie, Magistrat ostrzega. Dan w Krakowie d. 23 Listopada 1802.

Drdacki.

D. Gollmayer.

Rangstein.

Schindler.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey Edyktem niniejszym publicznie wiadomo czynią, że dobra Pęcławice w cyrkule Sandomirskim leżące Sabby Mikułowskiego dziedziczne, na żądanie prawem przekonywaiącego Dawida Abbega powtornie na licytacyą publiczną dnia 26 Stycznia 1803 roku odbywać się maiącą wystawione będą, a to pod warunkiem następuiącym: że kupuiący pięc części szacunku tych dóbr w przeciągu dni 30 do tuteyszego depozytu sądowego złożyć, szostą zaś część szacunku aż do ukończenia sprawy, względem pretendowanego przez Wincentego i Dominika braci Mikułowskich do szostey części dóbr Pęcławic Wolica zwaney prawa dziedzictwa, zabeśpieczyć na tychże dobrach winien będzie.

Wszyscy zatym dóbr tych nabydź sobie życzącym tym Edyktem wzywaią się: ażeby na dniu rzeczonym o godzinie 9 zrana w C. K. sądach tuteyszych stanęli. Wierzyciele zaś wszyscy na dobrach tych bespieczeństwo maiący, którzy osobney cytacyi spodziewać się nie maią, wzywaią się z tem ostrzeżeniem: że owi, którzy się w przeciągu wyznaczenego terminu nie zgłoszą, ani do kupuiącego czyli obeymuiącego te dobra, ani do dóbr samych żadnego iuż prawa mieć nie będą, ale satysfakcyi swoiey iedynie z szacunku dóbr sprzedanych lub innego maiątku dłużnika swego poszukiwać muszą.

Dan w Krakowie dnia 29 Września 1802 roku.

Jozef de Nikorowicz.

Chrastiański.

Brzorad.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey.

Bubna.

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey czyni się wiadomo wszystkim, którym o tem wiedzieć należy, iż na żądanie Starozakonnego Abrahama Welszera, dla summy 6500 zł. pol. z prowizyami po 5 od 100 od 24 Czerwca 1799 rachować się maiącemi drogą exekucyi na przeciw Pani Jozefie Walintyński wygraney, i przez wyrok sądowy pod dniem 12 Grudnia 1800 przysądzoney, dobra Maszow właściwe prawem przekonaney, w cyrkule Chełmskiem leżące, a podług detaxacyi przez komornika Wroczyńskiego przedsięwziętey, którey dzieło każdy, chęć kupienia maiący w registraturze lub przy licytacyi zobaczyć może, za summę zł. pol. 24,932 sądownie oszacowane, na dniu 12 Stycznia r. 1803 o godzinie 9 zrana więcey daiącemu pod następuiącymi warunkami sprzedane będą: *a)* aby każdy chęć kupienia maiący dziesiątą część summy szacunkowey przed licytacyą złożył; *b)* aby więcey daiący trzecią część summy przez licytacyią wypadłey w 14 dniach od licytacyi do tuteyszego sądowego depozytu dostawił, dwie zaś części teyże summy na dobrach nieruchomych dostarczaiącym bezpieczeństwem za opłacaniem prowizyi po 5 od 100 zapisać wolno będzie. *c)* Więcey daiący kredytorow na tych dobrach bespieczeństwo maiących, ile offiarowana summa wystarczy końcem tych zaspokoienia przyymie, ieżeliby ci przed terminem ustanowionego może wypowiedzenia zapłaty przyiąć zbrania się. Kredytorowie zaś na tychże dobrach hipotekowani na ten sam termin, nieoczekuiąc osobnego wezwania, stosownie do nadwornego ustanowienia pod 22 Sierpnia 1797 dla zgłoszenia się z swymi prawami niniejszym się przywołuią, gdyż ci, którzyby się na ustanowionym terminie nie stawili, ani na przeciw kupuiącemu, ani do samych dobr prawa więcey mieć nie będą leczby swego zaspokoienia z summy sprzedaży, albo z innego prawem przekonaney Walintyński maiątku poszukiwać musieli.

Gołaszewski.

Purtscher.

Munch.

Z Rady C. K. Sadow Slach: Lubel: Galicyi Zachodniey

Dan w Lublinie d. 27 Września 1802.

Sahaneck.